Consumo gusto

Per EloiA el dv., 14/09/2007 - 09:00

ska-p

-

ke corra la voz

Lletra original

Comprar, cosas que no valen pa naComprar, para olvidarlas en el desvanComprar, es un placer excepcionalComprar, como me gusta despilfarrarTodo el dia currando como un cabrón hasta las 10Por un salario de mierda que no me llega a fin de mesesPero la tele me dice que tengo que consumirAceptos con sumo gusto yo me dejo persuadirPagar, el colegio del chavalPagar, la pura luz, el agua y el gasPagar, la residencia de mamaPagar, mi vida consiste en aforarPago la letra del coche, pago la cuota de comunidadPago la puta hipoteca, pago la cuenta que debo en el barPago la letra del video, pago la letra del televisorPago el seguro del coche, pago la letra del ordenadorPUTO DINERO, PUTO DINERO [X2]La sociedad de consumo me ha convertido en un servidorPUTO DINERO, PUTO DINERO [X2]Siempre con el agua al cuello, estas es la vida de un consumidorESCLAVO DE LA PUTA PUBLICIDAD, ESCLAVO SOYESCLAVO LA SOCIEDAD DEL BIENESTAR NO ES PARA TODOS POR IGUALAqui termina la historia de este humilde trabajadorQue ha sido utilizado y ni siquiera se ha enteraoQuien saca la tajada quien maneja este tinglaoLos que estan por arriba los que parten el bacalaoPUTO DINERO, PUTO DINERO [X2]La sociedad de consumo me ha convertido en un servidorPUTO DINERO, PUTO DINERO [X2]Siempre con el agua al cuello, estas es la vida de un consumidorESCLAVO DE LA PUTA PUBLICIDAD, EXCLAVO SOYESCLAVO LA SOCIEDAD DEL BIENESTAR NO ES PARA TODOS POR IGUAL.

Lletra traduïda

... regula el teu estómac.

APÈNDIX PER A CRISTIANS

3.1. Dejunar per a ajudar Es tracta, per tant, de recuperar la primitiva fonamentació cristiana del dejuni que es resumia així: "dejunar per a ajudar". *"El dejuni que jo aprecio és aquest: allibera els que han estat empresonats injustament, deslliga les corretges del jou, deixa lliures els oprimits i trosseja jous de tota mena. Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, vesteix el qui va despullat" (Isaïes, 58).* Per exemple: consumir productes de comerç just és un acte de solidaritat, i de justícia, envers a molts productors del Tercer Món. Si aquesta pràctica es generalitza a les nostres vides, haurem de pagar un pessic més pels productes que consumim. Aquesta despesa sobreafegida ens portarà a prescindir -i a privar-nos- de molts productes superflus que consumíem innecessàriament. (...) 3.5. Un altre consell ignasià Finalment, en els números 210-217 dels seus Exercicis Espirituals, sant Ignasi proposa unes regles per a "ordenar-se en el menjar", avui més aviat oblidades, però que podrien recobrar certa actualitat si les llegim com a *regles per ordenar-se en el consumir*. Vegem alguns exemples: 5.1. La recomanació d'"habituar-se a menjar viandes grosses, (i) si delicades, en poca quantitat", hauria de ser traduïda avui com habituar-se a *no consumir marques* o fer-ho en molt poca quantitat. 5.2. Cal donar per suposat que l'ordenar-se evangèlicament en el consum suposa almenys una temporada fins i tot de "treure's d'allò convenient". Perquè, donada la nostra inclinació i la seducció consumista que ens embolica, només així es podrà "aconseguir més prest el mitjà", que és el que sant Ignasi busca. Qui conegui l'Autobiografia del sant percebrà que aquí es reflecteix una experiència pròpia posada en joc a Manresa i gràcies a la qual va acabar sabent "el que convé més a la seva sustentació corporal" (EE 213). 5.3. Els números 214-216 donen una sèrie de consells estranys (com considerar Crist, nostre Senyor, mentre es menja, etc.), els quals apunten tots a una mateixa meta: "que no estigui tot el seu ànim intent en el que consumeix; ni en el consumir vagi precipitat per la gana, sinó que sigui senyor de si". Perfecte! I això pot tenir una traducció immediata per a nosaltres. Evitar els centres comercials, on hom ja no és amo de sí mateix, sinó que està totalment embegut per les ofertes que se li proposen. Almenys evitar-los com a llocs d'expansió, de passeig etc., recobrant la sàvia distinció d'Adela Cortina entre "anar a comprar" i "anar de compres". Això segon dificulta molt l'ordre en el consum. 5.4. Finalment una regla enormement sàvia: *decidir el que s'ha de consumir en moments de no necessitat* i no en moments d'ansietat consumptiva. Amb paraules d'Ignasi que són ben clares: "que després de dinar o després de sopar o en una altra hora que no es tingui gana de menjar determini amb si pel dinar o sopar per venir... la quantitat que convingui que mengi" (EE 217). Totes aquestes coses que aquí diem haurien de figurar molt més en la teologia moral i en la pastoral que es proposa des de documents episcopals, predicació, retirs i direcció espiritual. Però, per desgràcia, la moral econòmica que s'ensenya en molts centres de formació d'agents de pastoral és molt aliena a la vida real, i sembla reduir a només qüestions d'alcova tot el seguiment de Jesús, tota l'honestedat humana i tota aquesta voluntat de Déu el compliment de la qual demanem en el Parenostre.I com passa sempre amb la verdadera moral, en ella no ens juguem només el respecte a una norma exterior, ni tant sols l'ajuda als demés. A la llarga ens estem jugant la nostra pròpia llibertat i la nostra pròpia realització. Tots recordarem o haurem viscut aquelles escenes en les que, quan els nens es posaven incòmodes a la taula, se'ls deia: "menja i calla". Doncs aquesta és una excel·lent imatge de la nostra societat, els poders de la qual s'entossudeixen en cridar-nos "consumeix i calla". No preguntis, no pensis, no protestis. Consumeix i calla. ***Cristianisme i Justícia***"Consumeixo = Existeixo?" *Octubre, 2003*